

Welkom en mededelingen

Psalm 87: 1 t/m 4

1. Op Sions berg sticht God Zijn heil'ge stede. Zij heeft Zijn hart, Hij houdt er open hof.
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof: door uwe poort zal ieder binnentreden.
2. Rahab en Babel zullen u behoren. Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem neer
en ieder land erkent Hem als de HEER. O moederstad, uit u is elk geboren !
3. God zal hen zelf bevestigen en schragen en op Zijn rol, waar Hij de volken schrijft,
hen tellen, als in Isrel ingelijfd, en doen de naam van Sions kind'ren dragen.
4. Zij zullen saam, de groten met de kleinen, dansend de harpen en cymbalen slaan,
en onder fluitspel in het ronde gaan, zingend: "In U zijn al onze fonteinen".

Gelegenheid voor stil gebed

Votum en groet

Korte inleiding op de dienst

Lied 1008: 1, 2, 3

1 Rechter in het licht verheven,
Koning in Uw majesteit,
louter ons geringe leven,
scheld ons onze schulden kwijt,
laat Uw vleug'len ons omgeven,
troost ons met Uw tederheid.	2 Hoor de bittere gebeden
om de vrede die niet daagt.
Zie hoe diep er wordt geleden,
hoe het kwaad de ziel belaagt.
Zie Uw mensheid hier beneden,
wat zij lijdt en duldt en draagt.
3 Houd wat Gij hebt ondernomen,
klief het duister met Uw zwaard.
Kroon de menselijke dromen	met Uw koninkrijk op aard.
Laat de vrede eind'lijk komen,
die Uw hart voor ons bewaart.

Het gebod van God

Lied 756: 1 t/m 8

1 Laat komen, Heer, Uw rijk,
Uw koninklijke dag,
toon ons Uw majesteit,
Messias, Uw gezag!	2 Waar blijft het overlang
beloofde land van God,
waar liefd' en lofgezing
verdrijven leed en dood?	3 Dat land, het ons vanouds
vertrouwde Kanaän,
waar God Zijn stad
herbouwt;
Sion, waar zijt ge dan?
4 Zal ooit een dag bestaan
dat oorlog, haat en nijd
voorgoed zijn weggedaan,
in deze wereldtijd?	5 Dat alle tirannie
eens zal geleden zijn?
O sabbat Gods! En zie,
dan zal het vrede zijn!	6 Wij bidden, Heer, sta op
en kom in heerlijkheid!
Op U staat onze hoop
die onze Herder zijt!
7 Uw schapen zijn in nood,
Uw Naam wordt niets geacht...
men breekt Uw volk als brood,
men heeft ons opgejaagd.	8 De nacht is als een graf,
ontijz heerst in het rond.
Kom van de hemel af,
o Ster van Gods verbond!	

Gebed

Inleiding op de Schriftlezingen

Leviticus 16: 1-10 + 15-16 + 20-22 + 29-31, 34 (NBV21)

- 1 Na de dood van de twee zonen van Aäron die stierven toen ze in de nabijheid van de HEER kwamen, 2 zei de HEER tegen Mozes: 'Zeg tegen je broer Aäron dat hij niet zomaar de heilige ruimte achter het voorhangsel mag binnengaan. Het zou zijn dood betekenen, want daar, boven de verzoeningsplaat die op de ark ligt, is de plaats

waar Ik in een wolk verschijn. 3 Dit moet Aäron bij zich hebben wanneer hij de heilige ruimte betreedt: een stier voor een reinigingsoffer en een ram voor een brandoffer. 4 Hij moet een heilige linnen tuniek aantrekken en een linnen broek dragen. Hij moet een linnen gordel om zijn middel binden en zijn hoofd met een linnen tulband bedekken. Dat is heilige kleding; voordat hij die aantrekt, moet hij zijn lichaam met water wassen. 5 Van de Israëlieten moet hij twee bokken voor een reinigingsoffer in ontvangst nemen en een ram voor een brandoffer. 6 De stier biedt Aäron aan als reinigingsoffer namens zichzelf, om voor zichzelf en zijn familie verzoening te bewerken. 7 De beide bokken moet hij naar de ingang van de ontmoetingstent brengen, en daar, ten overstaan van de HEER, 8 moet hij door loting vaststellen welke bok bestemd is voor de HEER en welke voor Azazel. 9 De bok die door het lot voor de HEER bestemd is, moet hij als reinigingsoffer opdragen; 10 de bok die door het lot bestemd is voor Azazel moet levend voor de HEER blijven staan om verzoening mee te bewerken, en daarna de woestijn in worden gestuurd, naar Azazel. (...) 15 Daarna moet hij de bok voor het reinigingsoffer van het volk slachten, en het bloed naar de heilige ruimte achter het voorhangsel brengen. Met het bloed moet hij hetzelfde doen als met het bloed van de stier: hij moet het op de verzoeningsplaat en op de grond ervoor sprenkelen. 16 Zo voltrekt hij aan de heilige ruimte de verzoeningsrite voor de onreinheden en overtredingen van de Israëlieten, voor al hun zonden. Hetzelfde moet hij doen met het voorste deel van de ontmoetingstent, die in hun kamp staat, te midden van alle onreinheid van het volk. (...) 20 Nadat Aäron de verzoeningsrite heeft voltrokken aan de heilige ruimte, het voorste deel van de ontmoetingstent en het altaar, moet hij de andere, nog levende bok laten brengen. 21 Hij legt dan zijn beide handen op de kop van de bok en spreekt alle wandaden en vergripen van de Israëlieten openlijk uit, alle zonden die ze hebben begaan. Zo legt hij alle zonden op de kop van de bok. Daarna moet hij het dier de woestijn in sturen, onder de hoede van iemand die daarvoor is aangewezen. 22 De bok neemt alle zonden van het volk met zich mee, naar een verlaten gebied. (...) 29 De volgende bepaling blijft voor jullie voor altijd van kracht: De tiende dag van de zevende maand moeten jullie in onthouding doorbrengen en je mag dan geen enkele bezigheid verrichten, geboren Israëlieten evenmin als de vreemdelingen die bij jullie wonen. 30 Want op die dag wordt voor jullie de verzoeningsrite voltrokken opdat jullie van al je zonden gereinigd worden en de HEER weer rein tegemoet kunnen treden. 31 Die dag moet in volstrekte rust en onthouding worden doorgebracht; deze bepaling blijft voor altijd van kracht. (...) 34 Deze bepaling blijft voor jullie voor altijd van kracht: eenmaal per jaar moet voor de Israëlieten verzoening bewerkt worden voor al hun zonden.'

Liedboek 1973: Gezang 95 (Liedboek 1973)

<p>1 Nu bidden wij met ootmoed en ontzag
de Vader aan, wiens Naam aan elk geslacht
in hemel en op aarde aanzijn gaf,
dat, naar Zijn heerlijk wezen,
Hij ons de kracht des Heil'gen Geestes geve
en de Messias bij ons intrek neme.
Zijn liefde is de grondslag van ons leven,
de oorsprong van ons hart.</p> | <p>2 Dan zullen wij met alle heil'gen saam
in 't morgenlicht op hoge tinnen staan
en hoogte en diepte, lengte en breedte van
Gods heil doormeten mogen.
Dan kennen wij de liefde uit den hoge,
al gaat zij verre het verstand te boven.
Wij zullen tot de volle wasdom komen
in Gods verheven Naam.</p> |
|--|---|

Hebreeën 9: 1-15: 1 Het eerste verbond bevatte bepalingen voor de rituelen van de dienst en het aardse heiligdom. 2 De voorste tent, die is ingericht met de kandelaar en de tafel voor de toonbroden, wordt het heilige genoemd. 3 Achter het tweede voorhangsel bevindt zich de tent die het allerheiligste genoemd wordt. 4 Daar staan het vergulde reukofferaltaar en de ark van het verbond, die langs alle zijden met goud overtrokken is en waarin zich de vergulde kruik met het manna, Aärons staf die gebloeid heeft en de platen met de verbondstekst bevinden; 5 daarop staan de cherubs als teken van Gods majesteit, zij bedekken de verzoeningsplaat met hun schaduw. Op dit alles kunnen we nu niet in detail ingaan. 6 In het aldus ingerichte heiligdom gaan de priesters voortdurend de voorste tent binnen om hun dienst te vervullen, 7 maar de tweede tent gaat alleen de hogepriester binnen, slechts eenmaal per jaar en nooit zonder het bloed dat hij offert voor zichzelf en voor de zonden die het volk uit onwetendheid heeft begaan. 8 Hiermee maakt de heilige Geest duidelijk dat de weg naar het hemelse heiligdom niet zichtbaar is zolang de eerste tent nog dienstdoet. 9 Dit alles is een zinnebeeld voor de huidige tijd: er worden daar gaven en offers gebracht die het geweten van degenen die ze opdragen niet tot volmaaktheid kunnen brengen; 10 het gaat alleen om voedsel, drank en rituele wassingen, om bepalingen over uiterlijkheden die slechts gelden tot aan de nieuwe orde. 11 Christus daarentegen is aangetreden als hogepriester van al het goede dat ons is toebedacht: Hij is door een indrukwekkender en volmakter tent – die niet door mensenhanden gemaakt is en niet behoort tot onze schepping – 12 voor eens en altijd het hemelse heiligdom binnengegaan, en dan niet met bloed van bokken en jonge stieren maar met zijn eigen bloed. Zo heeft Hij een eeuwige verlossing verworven. 13 Want als het lichaam van wie onrein is al wordt gereinigd en geheiligd

wanneer het besprenkeld wordt met het bloed van bokken en stieren of bestrooid met de as van een jonge koe, 14 hoeveel te meer zal dan niet het bloed van Christus, die dankzij de eeuwige Geest zichzelf heeft kunnen opdragen als offer zonder smet, ons geweten reinigen van daden die tot de dood leiden, en het heiligen voor de dienst aan de levende God? 15 Zo is Hij dan bemiddelaar van een nieuw verbond; Hij is immers gestorven om ons te verlossen van de overtredingen tegen het eerste verbond. Nu kunnen allen die geroepen zijn het beloofde eeuwige erfdeel ontvangen.

Gezang 95: 3 (Liedboek 1973)

Hem nu die in ons werkt en ons leidt, die verder gaat dan al ons bidden reikt en meer is dan ons diepste denken peilt, zij heerlijkheid en glorie in de gemeente die Hij heeft verkoren, in elk geslacht dat van Zijn Naam zal horen, door Jezus Christus, nu gelijk tevoren en tot in eeuwigheid.

Verkondiging

Psalm 32: 1, 2, 3

1. Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven en toegedekt al wat hij had misdreven, God rekent hem zijn dwalingen niet aan - heil hem, die recht voor God is komen staan ! Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde, in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde, want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand, mijn leven werd zo dor als dorstig land.

2. Nu heb ik, HEER, mijn zonde U beleden: ik weet dat ik Uw wet heb overtreden. Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld, maar Gij vergaapt het, Gij verzoent mijn schuld. Laat daarom tot U komen uw beminden, stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden. Duistere vloed stormen op hen aan, Gij stelt een perk, Gij zult ons vast doen staan.

3. Gij zijt, o HEER, mijn schuilplaats en mijn haven, Gij zult aan mij al uw beloften staven. Wat mij benauwt, Gij stelt U aan mijn zij, omringt met liedren van bevrijding mij ! Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken, Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan, Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan.

In memoriam mevr. Verschoor-Lems

Psalm 68: 10 (oude berijming)

Geloofd zij God met diepst ontzag! Hij overlaadt ons, dag aan dag met Zijne gunstbewijzen. Die God is onze zaligheid; wie zou die hoogste Majesteit dan niet met eerbied prijzen? Die God is ons een God van heil; Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil, ons 't eeuwig, zalig leven: Hij kan en wil en zal in nood, zelfs bij het naad'ren van de dood, volkomen uitkomst geven.

Gebeden

Collectemoment

Lied 769: 1, 2, 5, 6

1 Eens, als de bazuinen klinken,
uit de hoogte, links en rechts,
duizend stemmen ons omringen,
ja en amen wordt gezegd,
rest er niets meer dan te zingen,
Heer, dan is Uw pleit beslecht.

2 Scheurt het voorhang van de wolken,
wordt Uw aangezicht onthuld,
vaart de tijding door de volken
dat Gij alles richten zult:
Heer, dan is de dood verzwolgen,
want de schriften zijn vervuld.

5 Mensen, komt uw lot te boven,
wacht na dit een ander uur,
gij moet op het wonder hopen
dat gij oplaait als een vuur,
want de Geest zal ons bestoken,
nieuw wordt alle creatuur.

6 Van die dag kan niemand weten,
maar het woord drijft aan tot spoed,
zouden wij niet haastig eten,
gaandeweg Hem tegemoet,
Jezus Christus, gist'ren, heden,
komt voor eens en komt voor goed!

Zegen met gesproken Amen